

Józef Relidzyński

Polska powstaje

Niepodległość i Pamięć 23/1 (53), 286

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Józef Relidzyński

Polska powstaje

Polska powstaje! Jakąż piorunową moc
ma to słowo! Ile dziwnej treści!
Czy wy czujecie to promienne słowo?
Wiecie wy, co się w dźwięku owym mieści?
Czy wy to słowo dobrze rozumiecie,
Co, jak piorun, dziś leci po świecie.
(...)

Polska powstaje... na skrzydłach swych bieli
niesie ją ku nam od śniegów Sybiru
nasz anioł smętny, srebrzysty Anhelli,
z jasnych jej ramion welon spada kuru –
a więc krzyknijmy jej: hosanna! Z wnętrzy
serc i przyjmijmy-ż godnie dar najświętszy!

Polska powstaje – słyszycie – powstaje!
Krwiać wywalczona, tęsknotą wyśniona,
strojna w koronę, strojna w gronostaje...
Do stęsknionego przyciśnijmy-ż łona
Ptaka białego i niech w słońce leci
Na sławę naszą i przyszłych stuleci! (...)

Wiersz został opublikowany w całości na łamach „Przeglądu Oświatowego” z listopada 1928 roku, s. 311.